

KADT-KRANT

Onregelmatig verschijnend krantje met informatie over de activiteiten van het Comité Anti Duitse Terreur en over de situatie van de politieke gevangenen in West-Duitsland.

Uitgave van : KADT, Postbus 9060, Amsterdam, tel. 020- 152567 of 232412

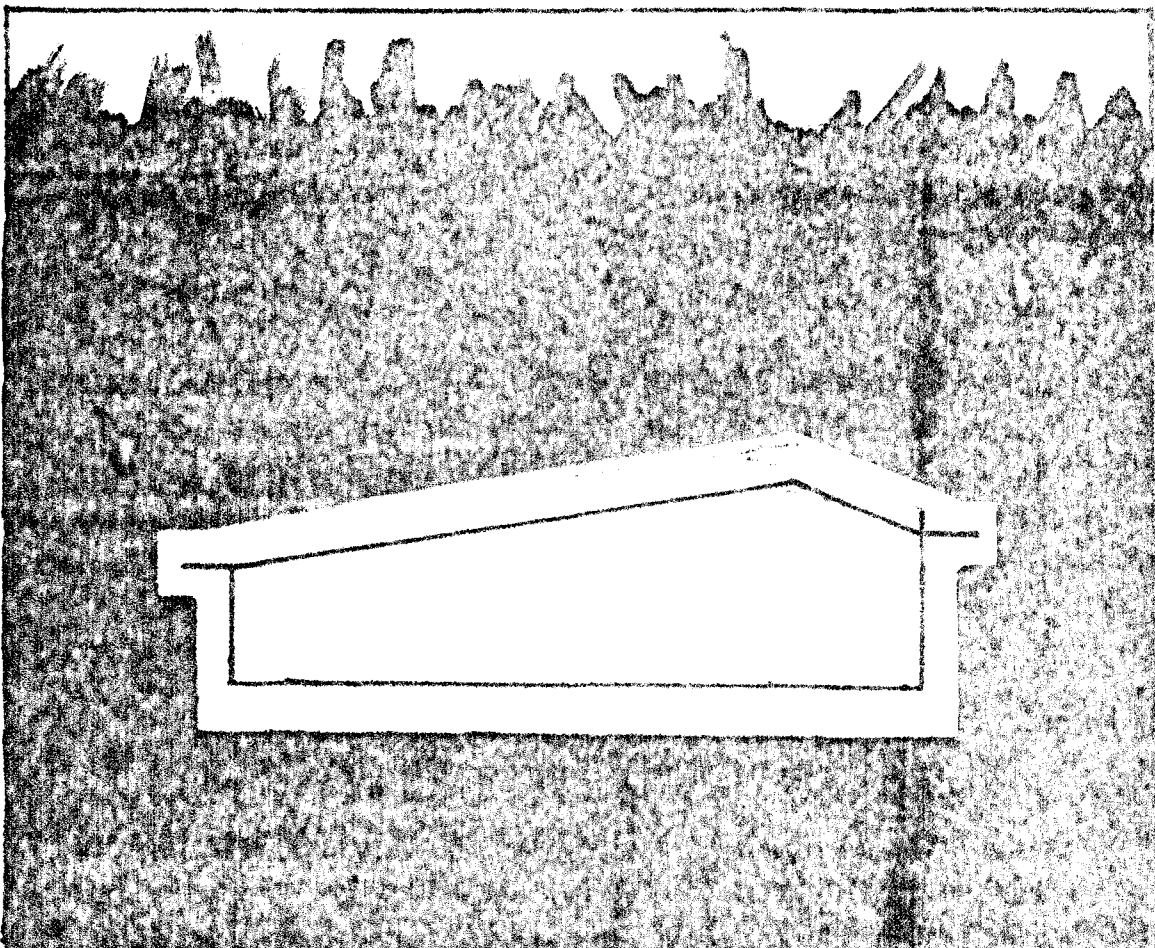
In dit nummer o.a. : dorststaking van de gevangenen uit de RAF.

aankondiging demonstratie op 6 februari.

hongerstakingsverklaring en actieprogramma voor de strijd voor de politieke rechten der gevangen arbeiders.

proces tegen Ronald Augustin, dat 18 februari begint.

bezetting van duitse trein op centraal station te Amsterdam.

Opland, volkskrant 12-11-'74

WESTDUITSE ISOLEERCEL

DORSTSTAKING.

De hongerstaking is een strijd om te leven, een strijd **TEGEN** jarenlange isolatie-folter, **TEGEN** vernietigings-hechtenis, een strijd **TEGEN** de langzame dood die de justitie voor politieke tegenstanders gepland heeft.

De gevangenen eisen:

Opheffing van de isolatie, contact met andere gevangenen.

Tijdens de onderhandelingen van de gevangenen met de justitie over deze eisen, hebben de gevangenen nog een compromis-voorstel gedaan: concentratie van de RAF-gevangenen in één gevangenis. Ook dit werd afgewezen en de staking moest door-
gaan.

Na 143 dagen blijft er voor de gevangenen niets anders over dan de zaken nog scher-
per te stellen; een dorststaking te beginnen.

Hun lichamelijke toestand is na 143 dagen hongerstaking zo slecht, dat ze bij een dorststaking niet langer dan 6 dagen te leven hebben, de meesten waarschijnlijk nog korter.

Wanneer je in hongerstaking bent, heb je 5 keer zoveel vocht nodig als normaal. Wanneer je dit niet krijgt, houdt je lichaam op te functioneren.

De strijd wordt gevoerd op leven en dood. Het is echter geen zelfvernietigingcam-
pagne: de gevangenen willen overleven, zowel geestelijk als lichamelijk. Zolang de geestelijke folter, de isolatie door de justitie wordt voortgezet, is er voor de gevangenen geen uitzicht op leven.

Wanneer een gevangene tijdens de dorststaking sterft, is dit moord, geplande moord door de justitie, evenals bij Holger Meins, die door de justitie vermoord is op de 58e dag van de hongerstaking op 9 november 1974.

HET PROSES TEGEN RONALD AUGUSTIN

Het is nu dinsdag 3 februari. Via het A.N.P. nieuws heeft u kunnen vernemen, dat Ronald Augustin-net als alle andere R.A.F. gevangenen-in dorststaking is gegaan. Wij kunnen op dit moment niet overzien, wat de konsekwenties hiervan zijn; alhoewel het iedereen duidelijk zal zijn, dat deze actie een laatste actie kan zijn. Ondanks dat menen wij de aandacht te moeten vestigen op het proces, dat op 18 februari zal beginnen, Het zal in Buckeburg worden gehouden.

Laten we de voorgeschiedenis van dit proces nogeens bekijken.

-Ronald Augustin zit anderhalf jaar in voorarrest. Dit voorarrest wordt juridies

verdedigd met een beroep op de 'Notstandgezetze' uit de Hitlertijd (1937) en is geen normaal voorarrest geweest (voor zover er ooit iemand met recht anderhalf jaar in voorarrest kan worden gehouden).

Dit voorarrest is een doelbewuste poging geweest de identiteit van Ronald Augustin te vernietigen.

-de middelen, die de Duitse justitie totnogtoe heeft gebruikt zijn:

=de politieke gevangenen werden geïsoleerd van hun medegevangenen. Elk kon-
takt werd hen onmogelijk gemaakt. Aan weerszijde van hun cel bevinden zich geen
andere gevangenen; hun cel ligt in een doodlopende gang; de celdeur is absoluut
geluiddicht gemaakt; ramen van matglas maken het naar buiten kijken onmogelijk;
ze werden afzonderlijk gelucht.

De Duitse justitie heeft tevens bijzondere maatregelen genomen in verband met het
komende proces. Er wordt een speciale 1,2 miljoen kostende gerechtszaal ingericht
in Brück-burg tussen Hannover en Osnabrück.

In de Volkskrant heeft enige tijd terug het bericht gestaan, dat Ronald Augustin
maar liefst vijf advocaten zou krijgen. Menigeen zal gedacht hebben, dat de Duitse staat
toch maar goed zorgt voor haar gevangenen. Twee van de vijf zijn echter toegewezen ad-
vokaten, die Augustin nog nooit heeft gesproken, en dus niet kan vertrouwen.

Hoe kan iemand, die niet het vertrouwen van zijn cliënt heeft, die zijn cliënt niet echt
kent op zo'n belangrijk proces uit naam van hem spreken.

Het zal duidelijk zijn, dat het proces tegen Ronald Augustin een schijnproces wordt.
Als het tot een proces komt, is het niet Ronald Augustin, die terecht staat, maar de
Duitse "rechtsstaat".

Wij roepen iedereen nogmaals op om:

- op 6 februari naar de demonstratie op het Museumplein om 8.30 tekomen
en na afloop bij de manifestatie aanwezig te zijn.
- met alle mogelijke middelen het proces tegen Ronald Augustin te maken tot
het onderwerp van discussie en actie.

ohze HONGERSTAKINGSVERKLARING

WIE ZIJN TOESTAND HERKEND HEEFT -
HOE ZAL HIJ TEGEN TE HOUDEN ZIJN ?

dit is onze derde hongerstaking TEGEN SONDERBEHANDLUNG (SPECIAALBEHANDELING), TEGEN VERNIETIGINGSARREST van politieke gevangenen in de gevangenissen van de bondsrepubliek en westberlijn, TEGEN DE COUNTERINSURGENCY-PROGRAMMA'S van de imperialistische hechtenis-machines, van de bundesanwaltschaft (gen.officier van justitie), van de sicherungsgruppe bonn - afdeling staatsschutz van het bundeskriminalamt (byd) ter vernietiging van gevangenen revolutionairen en van gevangenen, die in de gevangenis begonnen zijn zich te politiseren, te vechten.

we kunnen alleen onderdrukt worden, als we ophouden met denken en op houden met vechten, mensen die weigeren de strijd te beëindigen, kunnen niet worden onderdrukt - ze overwinnen of ze sterven, wat meer is dan te verliezen en te sterven.

VERZET TEGEN HET VERNIETIGINGSARREST, DE SONDERBEHANDLUNG betekent VERZET TEGEN:

- ontmenselijking door sociale isolatie - jarenlang;
- hersenspoeling door sensoriese deprivatie in dode vleugels - sinds begin mei zit ronald augustin in de dode vleugel van de gevangenis van hannover;
- de nieuwe camera-silens-cellen met kontinuierhitte en kontinuiergeluid en tv-kontrolle naar het model van het hamburgse research-projekt - in berlijn-tegel, berlijn-lehrterstrasse, bruchsal, essen, köln, straubing;
- deportatie bij elke poging, de totale isolatie te doorbreken door toeroepen van andere gevangenen, naar de bunkers in berlijn-moabit, bunkers in bruchsal, bunkers in essen, bunkers in straubing, bunkers in frankfurt-preungesheim, bunkers in hamburg-fuhlshüttel, bunkers in mannheim; geluiddichte, tv-gekontroleerde "glocke" in hamburg-holstenglacis - daarin dagenlang vastgebonden;
- moordpogingen door wateronttrekking tijdens hongerstakingen in schwalmstadt, münchen, hamburg, keulen;
- concentratievleugels voor politieke gevangenen in lübeck, stuttgart, berlijn;
- geboeid luchten in hamburg en lübeck;
- sinds twee en een half jaar vastgehouden in speciale cellen in keulen-ossendorf direkt naast de twee hoofdingangdeuren van de nor - nooit rust; datzelfde in berlijn-moabit;
- psychiatriseringspogingen en de toepassing van en bedreiging met dwangnarkotisering voor recherche-doelen;
- bezoekcellen met scheidingsramen voor advocatenbezoeken, waarin menselijke dwz politieke kommunikatie onmogelijk is - in hannover, stuttgart, straubing;
- periodieke inbeslagneming van al het materiaal ter voorbereiding van de verdediging - notities en post - door de "sicherungsgruppe bonn", afdeling "staatsschutz";
- belastering en kriminalisering van de verdedigers der politieke gevangenen;
- aktenverduistering en aktemanipulatie door het bundeskriminalamt (sicherungsgr.);
- gedeeltelijk verlichten van de isolatie steeds alleen om gevangenen, die zich in de klauwen van de politie bevinden, als spionnen en getuigen voor de processen te misbruiken; oa. in keulen-ossendorf waar jan raspe sinds april het aanbod te luchten afwijst, omdat de lucht-groep, waaraan hij zou kunnen deelnemen, die van het transporthuis is, met dagelijks wisselende, uitwisselbare gevangenen - dus met fluctuatie - waarbij noch kommunikatie noch oriëntering mogelijk is. bij tot nu toe alle toegestane gevangenen-kontakten bleek, dat het door de smerissen (sicherungsgruppe) georganiseerde en gecontroleerde kontakten waren;
- terroriseren van de familieleden met doorzoekingen, bespionnering, uitschelden en observatie voor en na de bezoeken, om ze onder druk te zetten, in de geest van de smerissen op de gevangenen in te werken;

de hongerstaking is onze enige mogelijkheid tot kollektief verzet tegen de varkenshechtenis, tegen de counterstrategie van het imperialisme; gevangen revolutionairen en gevangenen die in de gevangenis zijn begonnen zich georganiseerd te verzetten, psychies en fisiek, dwz politiek te vernietigen. onze enige mogelijkheid - ontwapend, gevangen, geïsoleerd - onze fysieke en geestelijke krachten, onze identiteit als mensen in te zetten, om de steen, die de staat der heersende klasse tegen ons heeft opgetild, op zijn eigen voeten te laten vallen.

STRIJD IS: UIT ZWAKTE STERK MAKEN.

isolatie is het wapen der hechtenis tegen alle gevangenen, die vastberaden zijn zich in de gevangenis niet te laten vernietigen, te vechten tegen het mensen-experiment, de hersenspoeling, het programma van de imperialistische hechtenis. zij worden gepolitiseerd om politisering, verzet in de gevangenis helemaal te liquideren - om alle andere gevangenen, die nog geen inzicht hebben, hoewel ze lijden en bezitloos zijn zoals wij en niets meer te verliezen hebben dan hun kettingen, zo beter te kunnen onderdrukken.

we roepen alle geïsoleerde gevangenen op, met ons tegen de isolatie te vechten.

de opheffing van de isolatie is de voorwaarde, die we door onze strijd bereiken moeten, wanneer zelforganisatie der gevangenen, wanneer revolutionaire politiek, wanneer bevrijdingsstrijd binnen de gevangenis tenslotte een realistische mogelijkheid van proletarisch tegengeweld moet worden - binnen het kader van de klassenstrijd hier, van de bevrijdingsstrijd van de volken van de 3e en 4e wereld, van proletarisch internationalisme, van een anti-imperialistisch bevrijdings- en eenheidsfront in de gevangenis en oorlogsgevangenkampen van de door het imperialisme beheerste delen van de wereld.

ALLE MACHT AAN HET VOLK DOOR VEROVERING VAN HET GEWELD!

VRIJHEID DOOR GEWAPENDE ANTI-IMPERIALISTIESE STRIJD!

de gevangenen uit de RAF
13 september 1974

AKTIEPROGRAMMA VOOR DE STRIJD VOOR DE POLITIEKE RECHTEN DER GEVANGEN ARBEIDERS

AAN WIE LICHT HET, ALS DE ONDERDRUKKING EN ... ? AAN ONS !
AAN WIE LICHT HET, ALS ZE GEROKEN WORDT ? OOK AAN ONS !

de gevangenis, het militaire apparaat en de politie zijn de hoofdwerktuigen van de imperialistische staat, van de staat der bourgeoisie, waarmee ze haar macht als heersende klasse handhaaft, verdedigt, doorzet - altijd al. zonder zijn geweldmonopolie, zijn gewapende formaties, de smerissen, de gevangenis en het leger is de heersende Klasse niets - zijn historische rol is allang uitgespeeld, we zouden aan een schop genoeg hebben om het kaartengebouw en de maskers, die het systeem nog samenhouden, in te laten storten. de tijd is voorbij, dat men ons, socialisten, kommunisten, gevangenen arbeiders en arbeiders aan de lopende band, in het buro, op scholen en universiteiten nog wijs kon maken, dat de tijd niet rijp zou zijn voor de strijd tot aan de overwinning voor de bevrijding van het proletariaat van uitbuiting, onderdrukking, zelfvervreemding, van materiële en psychische nood - voor de strijd tot aan de overwinning voor de bevrijding uit imperialisme en kapitalisme.

het probleem in de metropolen is, dat, hoewel het systeem politiek en ekonomies rijp is om afgeschaft te worden, de revolutionaire krachten binnen het volk nog te zwak zijn - dat er meer berusting, onverschilligheid, depressies, agonie is, meer zieken en zelfmoordenaars, meer mensen zijn die zich neerleggen en sterven, omdat men in dit systeem niet meer leven kan, dan die opstaan en vechten. hoewel het imperialisme slechts een papieren tijger is, zien veel mensen alleen, dat het op het moment nog een mensenvretend monster is en zeggen: wat wij willen gaat nooit, maar dat is fout - het is ondialekties gedacht: hoe donkerder de nacht is, waar we ons al in verzonken wanen, des te nader is de dag.

het is nergens zo duidelijk als in de gevangenis, in de hechtenis, dat het varkenssysteem aan het eind van zijn latijn: dwangarbeid, prestatiedwang, zelfvervreemding - is. zoals marx in 1865 schreef: "de stomme dwang der ekonomiese verhoudingen bezegelt de heerschappij van de kapitalist over de arbeider. buitenekonomies, direkt geweld wordt wel nog steeds toegepast, maar alleen bij uitzondering. voor de gevone gang van zaken kan de arbeider aan de 'natuurwetten der produktie' overgelaten blijven!" - zo kan heden het systeem juist op deze 'stomme dwang der verhoudingen' niet meer vertrouwen, in de gevangenis zelfs niet meer op 'direkt geweld'. om de loyaliteit van het volk af te persen, te handhaven, het volk nog van de strijd tegen het systeem af te houden, zijn de pigs in de gevangenis al gedwongen, voor ons op de buik te liggen, bij ons te flikvlooien met behandelingshechtenis, psychologisering, met trucs en manipulaties - met de middelen van verkoopreklame en psychologiese oorlogsvoering om de toestemming der gevangenen, hun kollaboratie, hun medewerking aan hun eigen vernietiging door psychiatrisering, hersenspoeling, vernietiging van hun zelfbewustzijn te werven, omdat ze anders niet meer zien, hoe ze de woelingen in de gevangenis onder hun controle kunnen krijgen.

op hun wapens, hun overvalkommando's, hun bunkers en 'glocken', hun strafsysteem - op hun materiele middelen - kan 't varkenssysteem niet meer vertrouwen. de militarisering van het staatsapparaat en de psychologisering der hechtenis zijn twee kanten van dezelfde zaak en doordringen elkaar.

de smerissen ontwikkelen buiten via de media hun psychologische oorlogsvoering - ze begeleiden binnen de ontwikkeling der behandelingshechtenis massaal met nieuwe beveiligingsinstallaties, camera-silens-bunkers, deprivatietralies voor de celramen, in elke nor isolatie- en speciaalvleugels, wachttorens met machinepistolen, tv-kamera's en tv-monitors.

de moeite, die het imperialisme doet, om zijn heerschappij te handhaven - van zijn militaire verbonden rondom de wereld tot de uitbreiding van zijn politiemacht in elk van zijn staten, tot de psychologisering, de reform-shit in de nor, en de poging, de gevangenis in hun intimidatie- en mensenvernietigingskapaciteit uit te breiden tot strategiese konsentratiekampen, die overeenstemmen met de strategiese functie van konsentratiedorpen in de landen van de 3e wereld waar anti-imperialistische bevrijdingsoorlogen worden gevoerd - dat laat allemaal niet alleen de sterkte van het varkenssysteem zien, al deze maatregelen laten ook zijn angst zien, zijn inwendige uitgeholdheid, zijn verrotting, zijn stagnatie, het feit dat het niets meer heeft - behalve geweld, fascisme, onderdrukking, manipulatie, dat het geen ander histories perspectief meer heeft dan de barbaarsheid. dat 't niets meer te bieden heeft dan de vernietiging, versnippering, pathologie, counterinsurgency - en voor enkele miljarden mensen in de landen van de 3e wereld: honger, ellende, ziekte, analfabetisme en dood.

waar wachten we nog op ?

in getal en intellectueel zijn we tegenover de fascisten huizenhoog superieur. wat ons verlamt, is het feit, dat tot nu toe elke vorm van verzet, die in de nor heeft plaatsgevonden, afzonderlijk plaatsgevonden heeft, dat er geen communicatie, geen plan, geen samenwerking bestond en dat de mensen buiten, die bereid zijn, ons in onze strijd tegen de imperialistische hechtenis te ondersteunen, ook slechts zijn voortgesukkeld, niet wisten hoe de zaak zit.

velen hebben ook de strijd der politieke gevangenen (dat zijn diegenen, die gevangen genomen worden in de gewapende strijd tegen de imperialistische staat - de concerns, de smerissen, het militaire apparaat, de justitie, het gevangenisstelsel - en die gevangenen, die begonnen zijn met de organisatie van de kollektieve strijd der gevangenen tegen het gevangenisstelsel) tegen de isolatie niet begrepen. isolatie is het wapen van het gevangenisstelsel, waarmee zogenaamde ordeverstoorers, dus rebellen, als 'politieken' in de nor uit de samenleving getrokken worden en kapot gemaakt, psychies en fysiek vernietigt worden - om elke aanzet tot zelforganisatie der gevangenen in de kiem te smoren, om de strijd voor de kollektieve macht der gevangenen, om hun meest elementaire politieke rechten en mensenrechten van te voren te liquideren, door isolatie der sprekers, der kaders, van diegenen, die organisatories en politiek ervaring hebben en al vastbesloten zijn, hun hele arbeidskracht voor de volksbevrijding, voor de anti-imperialistische strijd, voor een revolutionaire gevangenisbeweging in te zetten.

bij de strijd van de geïsoleerde, politieke gevangenen tegen de isolatie - de isolatie van buiten, d.w.z. van de kameraden buiten, en van binnen, d.w.z. van alle andere gevangenen en de kameraden binnen - gaat het er om, voor een revolutionaire gevangenisbeweging een daarvoor levensnoodzakelijke voorwaarde door vechten te bereiken. want zolang de pigs elke strijder, iedereen die begint de strijd te organiseren, die zijn bek open doet en niet alleen voor zichzelf maar voor de zelforganisatie der gevangenen werkt, isoleren kunnen, zal het moeilijk zijn, continuïteit in de arbeid te ontwikkelen, tot zelforganisatie en kollektieve tegenmacht in de gevangenis te komen

wanneer de politieke gevangenen ook de openbaarheid van hun processen inzetten, dan betekent dat slechts, dat ze de marktwaarde die ze in de verwarde hoofden van veel kameraden hebben, als wapen inzetten, gebruiken - want in werkelijkheid zitten we niet boven in de varkensmedia, die de headlines tegen ons produceren, maar beneden in de nor, in de cel, in de vleugels, in de bunkers, in de isolatie. en we vechten niet voor

privileges, maar voor de VERBETERING DER STRIJDVOORWAARDEN VAN EEN REVOLUTIONAIRE GEVANGENISBEWEGING IN DE NOR! al het andere betekent : de zaak op z'n kop, verkeerd-om van buiten, met de ogen van de varkensmede zien, en daarbij de eenvoudige, reële, onbetwistbare feiten over het hoofd zien, om 't nog eens te zeggen, waarvoor wij vechten, waartegen wij vechten; waar 't om gaat:

wij vechten voor de ZELFORGANISATIE DER GEVANGENEN, voor de elementaire politieke rechten der gevangenen arbeiders, voor de versterking der kollektieve macht der gevangenen. daarvoor is het actieprogramma niet alleen volgens z'n materiële inhoud een overlevingsprogramma voor de nor, maar ook een instrument - waaraan iedereen kan begrijpen waar 't om gaat. het doel is de ontwikkeling van een revolutionaire gevangenisbeweging, want de imperialistische staat zal niet eens in staat zijn, deze eenvoudige eisen, die naar z'n eigen leugenachtige propaganda, waarin hij zichzelf beschrijft, vanzelfsprekend vervulbaar zouden moeten zijn, te vervullen - ondanks de enorme bedragen belastinggeld, die hij uit 't volk perst om in z'n onderdrukkingsapparaat te stoppen. onze eigen behoeftes, de strijd voor hun vervulling op de orde van de dag te zetten, betekent niets anders dan de strijd voor de sociale revolutie, waardoor we de vervulling van onze behoeftes bereiken kunnen, op de orde van de dag te zetten, en als de pigs eens in het een of andere punt meegeven - des te beter : onze honger naar handelingsvrijheid kan daardoor slechts meer worden. wij vechten tegen 't gevangenisstelsel in de imperialistische staat, tegen de psychiatrisering en psychologisering, tegen de behandelingshechtenis, de hersenspoelingshechtenis, die als reform wordt verkocht; tegen de totale ontrechtiging van de gevangenen in de gevangenkampen der metropolen, tegen alle pogingen van het gevangenisstelsel de gevangenen door verscherpte repressie of begunstigingen tegen elkaar uit te spelen, een wig tussen de verschillende initiatieven van de arbeiders te drijven.

we vechten ook tegen de reformistische organisaties, die buiten opscheppen en binnen proberen zich te vestigen om onze strijdkracht door bevoogding, trucs, splijting, fractietwisten, dogmatisme, pacifisme te verlammen - allen, die zich aan de top van de strijd in de gevangenis plaatsen omdat ze koloniaalvarkens zijn, elke aanzet tot een ontwikkeling van een revolutionaire gevangenisbeweging kolonialiseren willen voor hun eigen doelen, die met ons helemaal niets te maken hebben. reformisten maken met hun appél aan de imperialistische media, met eisen zoals vervanging van het ene justitiemasker door een ander de instituten van de klassenstaat nog eens salonwaardig, geloofwaardig en kredietwaardig bij 't volk, terwijl 't er om gaat, dat elke gevangene begrijpen moet, dat hij van deze klasse niets te verwachten heeft, dat we ons dat, wat we nodig hebben, alleen zelf door te vechten verschaffen kunnen - in de strijd tegen de heersende klasse en de klassejustitie. die reformisten propageren en praktiseren klassenverzoening en kollaboratie met imperialistische staat in een situatie, waarin juist dat het probleem van de imperialistische staat is: dat z'n legitimatiebasis aan 't afbrokkelen is, z'n autoriteit vervalt en hij de schijn, een ordemacht buiten de klassen te zijn - hoewel hij altijd al 't instrument van de heersende klasse tegen het volk is - alleen nog met de massieve inzet van psychologiese oorlogsvoering tegen het volk handhaven kan. inplaats van de klassenstrijd te verscherpen, inplaats van de strijd in de gevangenis tegen de hechtenis- en justitiemachine te steunen, inplaats van de kollektieve macht van de gevangenen door zelforganisatie te steunen, leveren ze aan het onderdrukkingsapparaat de argumenten voor efficiëntere reorganisatie van het repressieapparaat.

één van de belangrijkste punten van de hele zaak ontbreekt in dit actieprogramma: de eis voor de totale afschaffing van de gevangenis. die ontbreekt omdat 't onrealistisch is. de afschaffing van de gevangenis kunnen we niet eisen, we kunnen er alleen voor vechten. hun afschaffing zal pas door de revolutie, d.w.z. door het verslaan, de vernietiging, verwoesting van het kapitalistische staatsapparaat zelf gebeuren. met andere woorden: de bevrijding van de gevangenen arbeiders kan slechts de bevrijding van alle arbeiders betekenen. wie de afschaffing der gevangenis van de staat der bourgeoisie verlangt, verwacht, zich voorstelt, deze eis propageert, heeft of niet nagedacht of wil zich bij ons slechts opblazen, wil voor de strijd in het kader van het mogelijke door de eis van 't onmogelijke uitwijken.

we roepen alle gevangenen op, zich voor en aan dit actieprogramma openlijk en samenwerend te organiseren.

allen, die niets meer te verliezen hebben dan hun kettingen - de strijd in de gevangenissen te beginnen, te organiseren en door te zetten.

WE VECHTEN VOOR:

- 1) vrije zelforganisatie der gevangenen.
- 2) betaling volgens tarief, aanspraak op opleiding en arbeid.
- 3) rente en ziekteverzekering.
- 4) geneeskundige verzorging door artsen in ziekenhuizen buiten de gevangenis; vrije keus van artsen.
- 5) zelfbestuur door kiesmogelijkheid bij alle functies.
- 6) onbeperkte bezoeksvrijheid - zonder bewaking; buiten de werktijden. mogelijkheid tot sexuele contacten.
- 7) bijeenkomst-vrijheid zonder bewaking.
- 8) afschaffing van de behandelings-hechtenis, van elke speciale behandeling, (sonderbehandlung) van de isolatie.
- 9) afschaffing van jeugdhechtenis.
- 10) gemengde gevangenissen.
- 11) afschaffing van de huisstraffen.
- 12) afschaffing van de briefcensuur.
- 13) afschaffing van de hechtenis-geneeskunde.
- 14) afschaffing van voorwaardelijke straffen resp. tbr.
- 15) vrije politieke informatie uit alle binnen- en buitenlandse media en publikaties, die ook buiten de nor verkrijgbaar zijn.

VOOR EEN REVOLUTIONAIRE GEVANGENISBEWEGING!
OVERWINNING IN DE VOLKSOORLOG !

Vanochtend om + 6.20 uur heeft het Komitee Anti Duitse Terreur (KADT) een treinwagon bezet van de Duitse Spoorwegen, die staat opgesteld op spoor 10 B van het Centraal Station in Amsterdam. Het betreft hier een Duits gedeelte van de internationale trein die om 7 uur zou vertrekken met als eindbestemming Braunschweig. Passagiers die met deze trein zouden vertrekken naar Amersfoort raden we aan de stoptrein van 7.09 uur te nemen.

WAAROM DEZE BEZETTING?

1. De bezetting van dit Duitse treinstel is uitgevoerd als blijk van solidariteit met de hongerstaking, die door 35 politieke gevangenen in Duitsland gevoerd wordt. Deze hongerstaking, die al enkele maanden duurt, is gericht tegen de isolatiefolter van de Westduitse justitie. De isolatiefolter is een tamelijk nieuwe vorm van marteling, erg handig omdat het geen vuile handen en bloedspetters geeft.

Doel van de isolatie is het zoveel mogelijk tegengaan van contact met andere mensen, door langdurige eenzame opsluiting en het buiten werking stellen van een aantal rechten, b.v. kerkbezoek, deelname aan gemeenschappelijke ontspanning en verregaande beperking van het bezoekrecht. Tegen deze 'Sonderbehandlung' zijn de Duitse politieke gevangenen in hongerstaking gegaan; zij willen op dezelfde wijze behandeld worden als normale gevangenen.

Ondertussen is al wel het eerste slachtoffer gevallen, op 2 november stierf Holger Meins, door grove nalatigheid van de gevangenisarts. Zijn gewicht bedroeg 39 kilo.

Maar de houding van de Duitse justitie is niet veranderd, ondanks de druk die wordt uitgeoefend in en buiten Duitsland.

2. Deze bezetting is dan ook een ernstige waarschuwing aan het adres van de Duitse autoriteiten om onmiddellijk de isolatie te stoppen en politieke gevangenen op dezelfde wijze te behandelen als andere gevangenen. Zo niet dan zullen verdere acties volgen.

Het Komitee Anti Duitse Terreur is ernstig verontrust dat in Duitsland weer 'Sonderbehandlungen' bestaan, dat het advocaten weer wordt verhinderd om behoorlijk de verdediging te voeren van cliënten die om politieke redenen vastzitten. De Duitse Orde van Advocaten heeft hier kort geleden scherp tegen geprotesteerd, evenals de Franse filosoof Jean Paul Sartre, die een bezoek bracht aan de gevangene Andreas Baader.

Het Komitee Anti Duitse Terreur heeft als standpunt, dat de isolatiefolter gevangenen veroordeelt vóór zij nog maar één voet in de rechtszaal hebben gezet. Het principe van de rechtsstaat wordt aldus met voeten getreden.

Overigens betwijfelt het Komitee of Duitsland na de oorlog wel ooit een rechtsstaat is geworden, al in de jaren vijftig steken er opnieuw bedenkelijke ontwikkelingen de kop op. Wist u bijvoorbeeld dat in 1952 zeven Nederlandse gedetineerden ontsnappen uit de strafgevangenis in Breda, dat zij naar Duitsland vluchten en bij hun arrestatie een aanvraag indienen om erkend te worden als politiek vluchteling? Wist u dat deze gevangenen in Nederland veroordeeld waren tot levenslang wegens oorlogsmisdaden, maar dat de rechter in Duitsland hen tot vrij man verklaart, met als enige straf 10 Mark boete wegens illegale grensoverschrijding? Wist u dat een Nederlands verzoek tot uitlevering door de Duitse regering wordt afgewezen?

In de jaren vijftig wordt trouwens in Duitsland een grote campagne gevoerd voor lichtere straffen voor Duitse oorlogsmisdadigers, er worden

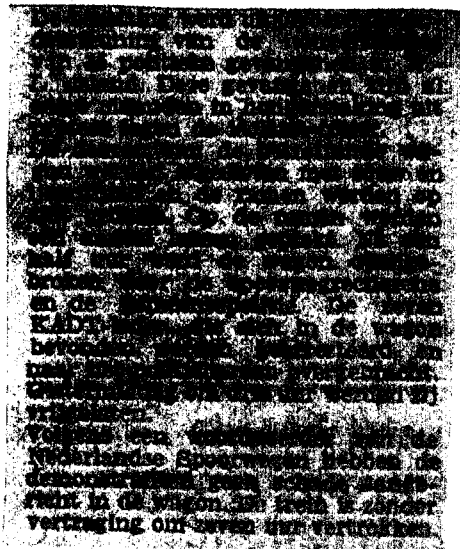
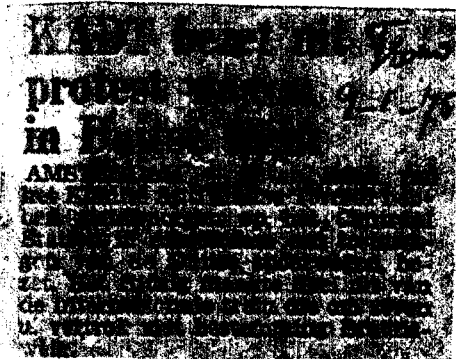
pamfletten aan onze grenzen uitgedeeld voor "Freilassung unserer Brüder" en een krant dreigt zelfs met een boycot van Nederlandse produkten. De oorlogsmisdadiger Willy Lages krijgt in 1952 gratie, maar dit gebeurde onder zo'n sterke druk van de Duitse regering dat een Nederlandse krant schrijft: "Niet de barmhartigheid heeft Lages gered. De groeiende macht van de Bondsrepubliek heeft ons tot zachtheid gestemd. Wij hebben Duitsland nodig voor onze economie, voor onze financiën".

Op het ogenblik is de situatie niet anders, zoals blijkt uit het antwoord dat PVDA-minister van der Stoep van Buitenlandse Zaken geeft op vragen van 4 Kamerleden over de situatie van de Nederlander Ronald Augustin. Volgens hem is er geen enkele aanleiding om te veronderstellen dat Ronald Augustin een fundamenteel andere behandeling krijgt als overige gevangenen. Deze mening gaat in tegen die van de onderzoekscommissie Rüter, die in november een onderzoek instelt in Duitsland, n.a.v. berichten in de Nederlandse kranten. De commissie brengt o.a. een bezoek aan de gevangenis in Hannover en constateert dat Augustin en de andere politieke gevangenen in een situatie verkeren "waaraan mensen niet behoren te worden blootgesteld". Blijkbaar heeft de commissie Rüter wel de talloze rapporten gelezen over de gevolgen van de isolatiefolter en daarna met eigen ogen gezien dat deze informatie juist is. Langdurige isolatie (en dus langdurige beperking van de meest noodzakelijke contactmogelijkheden) leidt ertoe dat de gevangene langzaam wegwijnt, als een plant zonder water. Op die manier wordt het waarnemings-, denk- en gevoelsvermogen van de gevangene steeds verder aangetast en zijn hele persoonlijkheid vernietigd. Overigens zijn deze rapporten ook aan minister van der Stoep toegestuurd. Van der Stoep durft blijkbaar niet zo ver te gaan, uit angst misschien dat de economische betrekkingen met Duitsland hierdoor geschaad worden?

Het is op zijn minst vreemd dat het partijbestuur van de PVDA in een brief aan haar Duitse zusterpartij (SPD), wel blijk geeft van verontrusting over de behandeling van de politieke gevangenen.

HET KOMMITEE ANTI DUITSE TERREUR EIST:

1. OPHEFFING VAN DE ISOLATIEFOLTER
2. GELIJKSTELLING VAN DE POLITIEKE GEVANGENEN MET ANDERE GEVANGENEN
3. OPHEFFING VAN DE BELEMERINGEN DIE AAN DE ADVOKATEN WORDEN OPGELEGD ZODAT EEN NORMALE VERDEDIGING VAN DE GEVANGENEN GEWAARBORGD IS.

KADT
Postbus 9080
Amsterdam

DEMONSTRATIE DONDERDAG 6 FEBRUARI TEGEN DE ISOLATIEFOLTER

Vanaf zondag 2 februari zijn de RAF - gevangenen in dorststaking gegaan. Dit nadat ze al 143 dagen in hongerstaking zijn. Omdat de Duitse justitie zich niets aantrekt van de hongerstaking, die zelfs al het leven kostte van een van de gevangenen (Holger Meins), worden de RAF-leden nu gedwongen tot het uiterste te gaan. Dit is namelijk het laatste middel dat ze kunnen gebruiken om opheffing van de isolatie, die nog steeds voortduurt, te eisen.

Steun daarom deze noodkreet van de politieke gevangenen. Verklaar je solidair en demonstreer in ieder geval mee a.s. donderdag 6 februari.

De demonstratie start op het Museumplein om half 8 en na afloop is er een demonstratieve bijeenkomst in de Brakke Grond. Hierbij zijn de volgende sprekers aanwezig : Fred van der Spek, Boudewijn Chorus, Michael Tobin en gespreksleidster is Monique Augustin.

Deze demonstratie is georganiseerd door het KADT en de Rode Hulp, met solidariteit van de Bond voor vrijheidsrechten, Bajeskrant, Federatie van vrije socialisten, en B.W.A.

+++++

Tot nu toe hebben wij dit informatie-krantje gratis verspreid onder leden en belangstellenden, maar tot onze spijt moeten we wegens geldgebrek voortaan een kleine bijdrage vragen.

De losse nummers kosten 75 cent. Je kan ook een abonnement krijgen voor 4 gulden per jaar, wij hopen per ong. 6 krantjes uit te geven.

Het gironummer van het KADT is : 3151106 t.n.v. M. Augustin, Utrecht.

Ook giften ter financiering van onze activiteiten zijn van harte welkom.